Выходить у Львовѣ що дня (крômъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостваxъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 132. Пятниця 14 (26) Червня 1891. Рôкъ I.

Промова пос. Ол. Барвѣньского

въ справѣ елементарного нещастя въ Галичинѣ.

Высока Палато! Я просивъ о голосъ, щобы звернути увагу Выс. Палаты и Правительства на елементарнѝ нещастя, якѝ въ послѣдныхъ трохъ лѣтахъ такъ тяжко навѣстили Галичину и щобы умотивувати коротко поставлене вчера въ палатѣ нагляче внесенє.

Въ р. 1889 поробили на веснѣ польнѝ мыши въ богато околицяхъ Галичины великѝ спустошеня на засѣяныхъ поляхъ. До того прилучила ся довга посуха, такъ що жаръ сонця формально спаливъ збôже. При кôнци серпня 1889 наступила нова катастрофа. Кромѣ граду великѝ зливы выкликали страшну повѣнь въ дуже богато низинахъ рѣчныхъ, а особливо на притокахъ Днѣстра зъ правого боку и на Прутѣ пôднеслась вода на кôлька метрôвъ, попсувала значно дороги и поробила незмѣрнѝ шкоды на поляхъ и царинахъ. Нарôдъ въ розпуцѣ сказавъ зовсѣмъ справедливо, що, чого не знищила посуха, то забрала повѣнь.

Въ наслѣдокъ тыхъ елементарныхъ нещасть бувъ такій неурожай, що страшный голодъ зô всѣми своими наслѣдками неумолимо запанувавъ мѣжь селянами. Хлѣборобъ мусѣвъ навѣть свою худобу для браку пашѣ въ бôльшôй части выпродати по дуже низькихъ цѣнахъ, або дати имъ згинути зъ голоду. Хитрѝ спекулянты закуповували тысячѣ коней и забивали, а населенє нашого краю стало такимъ способомъ на довгѝ лѣта позбавлене такъ конче въ господарствѣ потрѣбного потягового товару. Мушу тутъ зъ признанємъ пôднести, що якъ зô стороны державы такъ и краю, а такожь рôзныхъ приватныхъ комітетôвъ въ Галичинѣ удѣлено потерпѣвшимъ позичокъ и запомогъ, але ся помôчь могла лише въ малôй части запобѣгти нуждѣ.

Ще не загоєно тыхъ ранъ, якѝ елементарнѝ нещастя нанесли населеню Галичины, коли нове нещастє, якого люде не тямлять, навѣстило нашъ многострадальный край. Дня 9 н. ст. серпня с. р., зôрвавъ ся въ тернопôльскôмъ окрузѣ орканъ, знищивъ село Березовицю велику, де 11 особъ чи то стратило житє, чи було пораненыхъ. Дуже богато домôвъ и господарскихъ будынкôвъ, якъ и цѣлый фôльварокъ, зрôвнала буря зъ землею и рознесла, а цѣле село выглядає якъ страшна руина по пожарѣ. Черезъ бурю и градъ потерпѣли тяжкѝ страты такожь иншѝ мѣсцевости, якъ Островъ, Красôвка и мѣсто Тернопôль, а въ Красôвцѣ зруйнувала буря великій просторъ лѣса. Ся буря пôйшла потôмъ на захôдъ на Беневу коло Пôдгаєць и звернулась вôдтакъ на мѣсцевости въ перемышляньскôмъ повѣтѣ: Утѣховичѣ, Кореличѣ, Добряничѣ, Осталовичѣ, Бруховичѣ, Янчинъ, Костенѣвъ и Бѣлка, де градъ поробивъ значнѝ шкоды.

Другого дня поробивъ зновъ страшный орканъ величезнѝ шкоды въ иншихъ повѣтахъ Галичины. Въ Пôдкамени коло Бродôвъ знищивъ цѣлковито лѣсъ ґрафа Цетнера, порозносивъ домы, а бальками изъ зруйнованыхъ домôвъ кидавъ зъ такою силою, що они глубоко встрягали въ землю. Сады, зъ чого люде въ тамошныхъ околицяхъ мають заробокъ, знѣвеченѝ до тла. Тутъ шкода выносить до 30.000 зр. и згинуло кôлькоро людей. Мѣсцевости брôдского повѣту: Заболôтцѣ, Рожнôвъ, Чехи, Пониквиця мала й велика, Высоцко, Дубє, Голосковичѣ, Кадлубиска, Суходолы, Боратинъ, Берлинъ и иншѝ за пять мінутъ потерпѣли вôдъ оркану дуже тяжко; деякѝ выглядають якъ по пожарѣ. Такожь и въ Камѣнцѣ Струмиловôй, Яґуни, Ланахъ, польскихъ и нѣмецкихъ, Ясеници и поблизькихъ мѣсцевостяхъ зруйнованѝ домы, а въ лѣсахъ и на поляхъ величезнѝ шкоды. Сей сильный орканъ перейшовъ тогожь дня на Раву рускý, Пристань, Бутины, Двôрцѣ и иншѝ села. въ котрыхъ грады величины топки соли знищили всю надѣю на жнива. И золочѣвскій повѣтъ потерпѣвъ тяжкѝ шкоды, особливо поля коло мѣсцевости Чорна спустошенѝ градомъ. Не досыть того. Слѣдуючого дня зновъ зôрвала ся въ скалатскôмъ повѣтѣ буря и градъ спустошивъ бôльше якъ въ 15 мѣсцевостяхъ поля, а богато людей тяжко поранивъ. Страшнѝ страты потерпѣло такожь бôльше якъ 15 мѣсцевостей коло Мостискъ, де шкоду оцѣнено на 300.000 зр. Въ Старôмъ-мѣстѣ и въ поблизькихъ околицяхъ стратили люде майже весь свôй маєтокъ, дехто и житє, а кромѣ того були страты въ худобѣ и домашнôй птици.

Се, панове, лише дуже коротке зôставленє наспѣвшихъ до теперь вѣстей о тяжкôмъ нещастю, яке навѣстило Галичину. Докладне представленє набробленои шкоды теперь ще неможливе, тымъ бôльше, що въ богато околицяхъ перервана комунікація. Але я думаю, що вже й наведеныхъ фактôвъ доволѣ, щобы выробити собѣ понятє о нуждѣ въ Галичинѣ, щобы признати наглôсть мого внесеня и потребу якъ найскоршои помочи вôдъ державы.

Однакожь закимъ ще закôнчу свою промову, не можу не звернути уваги Выс. Правительства на се, що крôмъ пожаданои помочи єсть ще обовязкомъ Правительства — запобѣгти на будуче наслѣдкамъ подôбныхъ нещасть, бо пôвъ-средствами не зайде ся далеко. Длятого мушу въ имени моихъ товаришѣвъ

УЛЯНА.

Полѣска повѣсть.

Й. И. Крашевского.

(Дальше).

X.

На другій день досвѣта вернула Уляна вôдъ сестры до хаты. Чоловѣкъ, батько и братъ спали. Мовъ-бы на все вже зважилась, не лякала ся нѣчого, взяла ся до роботы.

— Не забє мене — сказала сама до себе — а хочь бы и забивъ? ще лѣпше. Такъ повинна кôнчити ся любовь, котрои навчивъ мене мôй сокôлъ. Ой варто умерти, зазнавши того життя — бо хочь коротке було щастє, такъ за те велике.

И слезы покотились ѣй зъ очей, коли при свѣтлѣ розложеныхъ скипокъ побачила своє молодше дитя, що спало въ колыскѣ. Глянула на него, заложила руки и задумалась.

— Я вже и дѣтей теперь не такъ люблю. Бувало, дѣти то були у мене скарбомъ — а нинѣ! нинѣ, коли на нихъ дивлюсь, то думаю про нихъ, якъ бы они чужѝ були. Бѣднѝ дѣточки, вамъ вже и неньки не стало, вы за житя сиротята. Хто васъ буде годувати, хто васъ голубити буде. — Не я, не я! Я вже не ваша: забрали мене въ чужій край, де солодко жити, а хочь бы и вмирати — забрали вôдъ васъ! Я ваша мати, вже не ваша, серцемъ не мати — чужа.

И задрожала, почувши въ тôй хвили, що чоловѣкъ сильнѣйше вôдсапнувъ, котрого свѣтло скипокъ почало було будити. — Але то було лишь хвильку, бо и заразъ якось незамѣтно набрала зъ розпуки вôдваги.

— Я вернула до хаты — подумала собѣ — буду боронити ся — тажь и Марія свого бє.

Але и скоро опустила руки зновъ.

— Та щожь то за житє, подумала, бійка и сварка. Чомужь то не все такъ якъ зъ нимъ, моимъ соколомъ, солодко, якъ въ раю. Коли вôнъ говорить, то якъ медомъ точить, коли сидить биля мене, то здає ся, що нѣчого вже бôльше не треба — и ѣсти и пити забудешь, и холоду не вчуєшь, и бурѣ не замѣтишь -- и смерть прийшла бы, а я бы єи не вчула. — А вернешь до хаты — серце крає ся, хочь и дѣти витають — хочь то своя хата. — Ой! не тутки вже моє житє! Ой! гарна та паньска любовь, але чомужь она якъ та блыскавка, що лишь заблысне, а по нѣй жити такъ важко.

Въ тôй хвили прокинувъ ся чоловѣкъ, а Уляна пôшла до комина, де выгасали вже почорнѣлѝ скипки.

— Е! Уляно! вôдозвавъ ся Оксень.

— А чого тобѣ? вôдповѣла смѣло жѣнка.

— А ты вже тутъ, сказавъ старый — прийшла таки до хаты. — А де то ты була, якъ мы тебе до пôвночи шукали?

— Втѣкла, бо ты мене бивъ.

— Я се ще й нинька потрафлю.

— Ты ще не тверезый.

— Буду я тобѣ тверезый — покажу я тобѣ, що я вмѣю.

— То побачишь, що и я то само потрафлю.

— Що ты тамъ, вѣдьмо, говоришь?

— Якъ ты менѣ, такъ я тобѣ.

Оксень схопивъ ся зъ кута и пôрвавъ за стоячу коло него палицю. Уляна подала ся въ задъ и знайшла такожь оружіє. Въ виду того чоловѣкъ опамятавъ ся — и сказавъ;

— А щожь то ты ще боронитись гадаєшь? Хиба то ты не знаєшь?

— Хибажь я можу знати, чого ты здурѣвъ въ дорозѣ?

— Ты хочешь, щобы я тобѣ сказавъ, чого ты до двора ходишь.

— А хочь бы й ходила?

— Ты ще нинѣ таке говоришь?

— Говорю, бо не бою ся тебе, и паль-

зъ вагою зазначити конечну потребу систематичнои реґуляцін рѣкъ галицкихъ, острѣйшого додержуваня законôвъ о лѣсахъ и потребу засадженя лѣсами пустыхъ и убогихъ въ лѣсы околиць нашого краю. Край, котрого екзистенція залежить головно вôдъ плодôвъ рôлѣ, можна устерегти вôдъ зубоженя и цѣлковитои руины лише енерґічными запобѣгаючими ередствами. Длятого поручаю свое внесене якъ найгорячѣйше Выс. Палатѣ до ласкавого принятя.

Рада державна.

(29-ме засѣдане палаты пословъ зъ дня 24. червня). Пос. Тавше и товаришѣ поставили интерпеляцію въ справѣ продажи хлѣба по сталыхъ цѣнахъ и пôсля ваги. — Ґр. Таффе вôдповѣдавъ Фірнкранцови, що въ фабрицѣ винного екстракту Поляка въ Празѣ, зарядженo урядовй розслѣды; власти поступлять пôсля закона, а колибъ законъ показавъ ся недостаточнымъ, то его доповнить лише що предложеный законъ о фальшованю поживы.

Опôсля розпочалась дальша дебата надъ фондомъ диспозиційнымъ. Пос. Фусъ высказавъ надѣю, що нове уґрупоиане въ павляментѣ потягне за собою живѣйше трактоване справъ. Спеціяльнои партіи правительственнои не потреба, бо всѣ суть за удержанемъ державы и за введенемъ въ жите проґрамы предложенои въ престольной бесѣдѣ. Нѣмцѣ народовцѣ не згодять ся на фондъ диспозиційный, бо вôнъ мае бути пробнымъ каменемъ особливого довѣрія для правительства, а ихъ товаришѣ не суть заспокоенй анѣ пôдъ взглядомъ національнымъ анѣ ліберальнымъ. Промавлявъ ще пос. Короніні, а вôдтакъ Межникъ, и на конець ухвалено фондъ диспозиційный въ поименнôмъ голосованю 186 голосами противъ 51. Противъ фонду голосували Молодочехи, нѣмецкй народовцѣ и больша часть антісемітôвъ.

Опôсля розпочала ся дебата надъ выдатками на „спôльнй справы“ державы. При сѣй справѣ промавлявъ першій пос. Вашатый, говоривъ двѣ годины и выступавъ особливо противъ тридержавного союза доказувавъ, що армія российска лѣпша, и промавлявъ за союзомъ Австріи зъ Россією, бо боить ся, щобы Нѣмеччина не заключила союза зъ Россією, що було бы для Австріи дуже небезпечно. — Дальше говоривъ пос. Лiґеръ и розводивъ свои жалѣ надъ тымъ, що Угорщина заняла въ державѣ верховне становище, що приносить не малу шкоду интересамъ Долитавщины. Черезъ угорскихъ політикôвъ стратила Австрія симпатію въ Сербіи и Румуніи. Опôсля говоривъ бесѣдникъ о управильненю валюты и доказувавъ, що заведене золотои валюты було бы нещастемъ.

По сихъ бесѣдникахъ промовивъ ґр. Таффе и высказавъ Вашатому свôй жаль по причинѣ его такъ острого выступленя, бо за границею мôгъ бы хтось думати, що мѣжь народами австрійскими нема згоды. Такожь и Ліґерови сказавъ ґр. Таффе, що не годить ся нападати на неприсутне правительство угорске. — Пос. Зісъ выступивъ въ короткихъ словахъ противъ руссофільства Вашатого высказуючи жаль, що взагалѣ така бесѣда була выголошена въ парляментѣ.—Пос. Тільшеръ протестувавъ именемъ Молодочехôвъ противъ бесѣды Вашатого и сказавъ, що Вашатый говоривъ хиба лишь въ своѣмъ имени. По короткихъ промовахъ ще кôлькохъ пословъ приступлено вôдтакъ до дискусіи надъ прелімінаремъ міністерства дѣлъ внутрѣшныхъ. Шпіндлеръ говоривъ о конскрипціи и надужитяхъ, якй при нѣй дѣяли ся, а коли уживъ слова непарляментарного доставъ вôдъ віцепрезидента напôмнене и вôдтакъ дебату перервано.

Переглядъ політичный.

Вся праса вѣденьска доказуе майже однодушно свое вдоволене зъ щасливого закôнченя ґенеральнои дебаты буджетовои. *Presse* каже, що цѣла дебата мала зовсѣмъ тонъ предметовый, а короною еи було то, що цѣла палата заявила ся однодушно за переходомъ до спеціяльнои дебаты.—*N. fr. Presse* пише: „Правительство не видить ще вправдѣ здекларованои бôльшости, але есть вже въ дорозѣ до неи; теперь есть рѣчею ґр. Таффого, політику „свобôднои руки“ на яку рѣшили ся лѣвиця и Поляки, замѣнити на політику вѣрного и льояльного союза въ праци.

N. Reforma обговорюючи у вступнôмъ артикулѣ бесѣду посла Романчука каже такъ: „Перше выступлене пос. Романчука супротивъ репрезентаціи державы можна уважати за щасливе пôдъ многими взглядами, вже длятого, що бесѣдникъ народного клюбу руского не зôпсувавъ напряму політики будучности и забезпечивъ ѣй свобôдный розвôй а рôвночасно пôднѣсъ еи точки основнй. Бесѣда головы руского клюбу не могла перейти неспостережено черезъ палату пословъ: по пристрастныхъ стычкахъ партій выступивъ речникъ народовцѣвъ рускихъ зъ застереженемъ въ якихъ постулятôвъ, але не давъ ся пôрвати пристрастямъ а удержавъ ся въ межахъ проґрамы вытворенои на послѣднôй сесіи сойму въ Галичинѣ.“

Въ російскихъ варстатахъ военнои маринарки наставъ теперь великій рухъ. Будуе ся множество новыхъ кораблѣвъ панцирныхъ и лодей торпедовыхъ. Пôсля „Нов. Врем.“ будуютъ ся теперь въ балтійскихъ варстатахъ великій крайсеръ „Рурикъ“ и панцирный корабель „Отважный“; въ варстатахъ россійско-французского товариства панцерный корабель „Наваринъ“; въ новий адміраліціи—панцирный корабель и лодь канонірска; въ невскôй фабрицѣ збудовано корвету панцерну и лодь канонірску а въ путилôвскôй фабрицѣ двѣ лоди торпедовй. Въ Севастополи, Николаевѣ, Одесѣ и Або будують ся такожь кораблѣ а крôмъ того замовило правительство россійске ще кôлька кораблѣвъ въ Франціи.

Зъ Петербурга наспѣла вѣсть, що заручины царевича, наслѣдника престола, зъ грецкою княжною Маріею, вôдбудуть ся въ Петербурзѣ дня 3 серпня.

Новинки.

— **Именованя.** Є. Велич. Цѣсарь именувавъ инспектора головнои фабрики тютюну въ Лінцу, Єжека инспекторомъ при головнои фабрицѣ тютюну въ Винникахъ.

— **Справы особистй.** Краевый Маршалокъ кн. Сангушко повернувъ до Львова. — Віцепрезидентъ краевои Рады шкôльнои дръ М. Бобжиньскій, вернувши зъ инспекціи шкôлъ въ Коломыи, выѣхавъ до Кракова.

— **Стипендіи.** Краевый Выдѣлъ надавъ львôвскимъ ученикамъ и ученицямъ учительскихъ семінарій слѣдуючй стипендіи: Ант. Ґмитрасевичеви и Триг. Лакоцкому по 50 зр., Оленѣ Франкъ, Брониславѣ Хоронжанцѣ и Оленѣ Прокижъ по 40 зр. — Зъ фондаціи І. Товарницкого удѣливъ краев. Выдѣлъ дирекціи краев. школы промысловои въ Ряшевѣ для учителѣвъ за надобовязковй годины 180 зр.; Лешкови Циґа на риґорова правний 60 зр.; Ант. Бурчакови, правникови зô Львова 30 зр.: выдѣлови братн. помочи слухателѣвъ політехніки у Львовѣ на науковй цѣли 150 зр.; комітетови вакаційныхъ кольоній школярівъ мойсеевого вѣроисповѣданя у Львовѣ 25 зр.

— **Новй уряды почтовй** вôйдутъ въ жите зъ днемъ 1 линня: въ Лучицяхъ, пов. сокальского, Хоростовѣ, пов. бохеньского, Вишнявѣ, пов. ясліского и Нечвѣ, пов. грибôвского.

— **Опорожненй мѣеця.** Въ кадетскихъ школахъ зъ початкомъ 1891/2 шкôльного року буде около 970 опорожненыхъ мѣсць, зъ чого припадае: по 100 мѣсць на I роцѣ въ школахъ кадетскихъ для пѣхоты у Вѣдни, Будапештѣ и Празѣ; по 30 до 50 на 1 роцѣ для пѣхоты въ Карльштадтѣ, Картавзѣ коло Берна, Лобзовѣ коло Кракова, Германштадтѣ, Тріестѣ, Лібенавѣ коло Ґрацу, Пресбурзѣ, Инсбруку и Темешварѣ; 120 мѣсць на 1 р.

цемъ мене не рушишь, коли не хочешь самъ згинути марно.

Тй слова промовила зъ переконанемъ, зъ гордостію, зъ гнѣвомъ, а то чоловѣка змѣшало — вôнъ поставивъ палицю, кинувъ ся на землю, де спавъ и ставъ думати:

— Готова ще мене погубити — лѣпше, якъ старый казавъ, дати покôй! А тихцемъ на панови пôмститись. У него стрѣхи. А въ голосъ додавъ:

— Ну, ну! ще мы залагодимо справу — и побачимо чия правда и чия сила.

Уляна, якъ бы нѣчого того не чула, пôйшла до коморы, порала ся спокôйно коло господарства, якъ що дня — а Оксенъ здивованый еи вôдвагою мовчавъ и самъ не знавъ, що почати. Вже и днѣло и всѣ въ хатѣ повставали, лишь вôнъ лежавъ ще въ кутѣ, ажь збудивъ его старый батько кликнувши:

— Оксеню, вставай — до роботы! Вôйтъ наказувавъ зъ пôдводами до Луцка!

— Але не менѣ, бо я вчера зъ дороги.

— И тобѣ и всѣмъ, що мають конѣ, бо то пôдъ жовнѣрѣвъ, то не двôрска справа, а скарбова — цѣсарска.

— Не поѣду.

— Поѣдешь, Оксеню, поѣдешь, я вже й вôзъ наладивъ и конямъ давъ оброку.

— То ѣдьте вы самй, тату, коли вже треба. Я зъ дороги, най дома спочину.

— Менѣ наказано до тесаня зъ сокирою.

— То я пôйду за васъ.

— Ой нѣ, бо економъ выразно менѣ казавъ приходити. Ты знаешь, якій зъ мене майстеръ.

Оксень муркотѣвъ и клявъ, але що було робити, треба було слухати — почавъ збирати ся.

— А хлѣба на сила днѣвъ брати? — спытавъ батька.

— Не скажу — промовивъ старый, здвигаючи плечима, кажуть, що то може и тыждень потягне.

— Сто чортôвъ ихъ . . . гримнувъ Оксень и кинувъ мѣшкомъ объ землю. — Тыждень — не поѣду. А якъ я тутки ту вѣдьму зновъ саму лишу.

— Та щожь? Такъ якъ и перше — сказавъ зъ провола Уласъ. Така то вже доля, *скачи враже, якъ панъ каже.* Коли ему забагло ся твоеи жѣнки, вступай ся зъ дороги и мовчи, коли хочешь спокою, бо будуть тобою гнати такъ зъ роботы на роботу, зъ посылки въ посылку, доки де не здохнешь. Лѣпше дай ему спокôй, бо то не ты першій и не ты послѣдный. — Тобѣ голова не злетить зъ карку, а побачишь, якій буде въ хатѣ достатокъ.

— Добре тобѣ говорити — вôдрѣзавъ Оксень, — а въ менѣ, якъ згадаю, то ажь кровь кипить.

— Такъ то все зъ разу — якъ той казавъ, — промовивъ рôвнодушно старый. — Хочешь спокою, то забудь на то. Най она собѣ робить що хоче — коли спротивишь ся, я тобѣ кажу, буде зле.

Въ тôй хвили давъ ся чути зъ улицѣ голосъ вôйта, що кликавъ на панщину. Оксень выбѣгъ передъ хату.

— Добрый-день вамъ, пане вôйте.

— Добрый-день. — До Луцка ѣдьте.

— Алежь я вчера вернувъ.

— Такъ наказали.

— То най старый бодай дома лишить ся.

— Ой нѣ! Старый Оксень до тесаня. — Прыська полоти, Павлюкъ зъ волами орати, а ты зъ кôньми пôдъ жовнѣрѣвъ.

— Замучать насъ, промовивъ Оксень понуро и вôйшовъ до хаты.

— Хиба я тобѣ не казавъ, — говоривъ старый. Отъ мовчавъ бы ты, то булобы лѣпше — а якъ ты будешь страшити, то зъ тобою дадуть собѣ раду; у пана довшй пальцѣ, якъ у тебе руки.

— Побачимо, — сказавъ Оксень.

— Побачимо, — вôдповѣвъ Уласъ.

(Дальше буде.)

кад. школы для артилєріи; 50 на 1 р. для піонерôвъ и 50 на II роцѣ для кавалєріи. Крôмъ того вакує богато иншихъ посадъ маніпуляційныхъ и слугъ поза границями краю для выслуженыхъ пôдофіцирôвъ. Близшихъ вѣдомостей можна засягнути въ IV департаментѣ львôвского маґістрату.

— **Проґрама концерту** товариства „Львôвскій Боянъ“ въ Стрыю дня 28 н. ст. червня: 1. Воробкевичь: Синй очи, мужескій хоръ. 2. Вахнянинъ: Нема менѣ порадоньки, сопранове сольо панѣ Волощаковои. 3. Лисенко: Верховина, мѣшаный хоръ. 4. Лисенко: Менѣ однаково, баритнове сольо п. Шиманьского. 5. Матюкъ: До весны, мѣшаный хоръ. 6. Вахнянинъ: Наша жизнь, мужескій хоръ. 7. Лисенко: Терцетъ зъ оперы „Рôздняна нôчь“. 8. Лисенко: Рапсодія, вôдограє п-ѣ Озаркевичева. 9. Лисенко: Коломыйки, мѣшаный хоръ.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи стрыйскôй.** Зъ 47 ученикôвъ сегорôчнои VIII клясы приступило до испыту 17 ученикôвъ. Свѣдоцтва зрѣлости одержали: Лонг. Бачиньскій, Кав. Ґерусъ (зъ вôдзн.) Фил. Колесса (зъ вôдзн.) Алекс. Коренець, Пет. Луцкій, Давидъ Меренґель, Влад. Попель, Жиг. Попель, Ив. Рудницкій, Іос. Венґровскій, Іос. Здерковскій, т. є. 7 Русинôвъ, 3 Поляки и 1 жидъ. Чотирохъ абітурієнтôвъ репробовано на рôкъ а двохъ одержало поправку.

— **Рада громадска въ Снятинѣ** уконституовала ся, выбравши бурмістромъ аптикаря Тита Нѣмчевского, заступникомъ (Русина мѣщанина) Дмитра Шмиґельского, асесорами адвокатôвъ дра Адольфа Давидовича, Самуила Аксельрада, Владислава Амировича, Константина Александровича и господара Ивана Творовского.

— **Н. Григорій Величко,** нашъ землякъ зъ Галичины, державъ въ Парижи дня 13 с. м. вôдчитъ про ґеографію Галичины и Буковины на курсѣ проф. Дюбоа въ Сорбоннѣ. Слухателѣ нагородили прелеґента оплесками.

— **Урядоване** въ львôвскôмъ маґістратѣ буде вôдъ теперь вôдбувати ся разъ на день въ годинахъ вôдъ 9 зъ рана до 3 зъ полудня однымъ тягомъ. По сѣмъ бюра замыкають ся.

— **Огнѣ.** Въ Перегиньску погорѣвъ дня 22 с. м. рускій купець Иванъ Вашкевичь. Склепъ уратовано, але черезъ вынощене богато товарôвъ понищилось; на хатѣ згорѣвъ весь дахъ. Шкоду обчисляють на 700 зр.

— **Выбухъ нафты.** Въ мѣсточку Гологорахъ приключивъ ся дня 22 с. м. страшный выбухъ нафты въ пивници одного крамаря при чôмъ попарило ся дуже небезпечно двоє дѣвчатъ.

— **Буря зъ градомъ** лютилась дня 20 с. м. въ Ярославичахъ коло Зборова и наробила страшнои шкоды. Градъ падавъ великій якъ куряче яйце и выбивъ до решты все, що ще было осталось вôдъ послѣднои бурѣ. Межи селянами настала страшна нужда.

— **На вѣчне прогнане** зъ границь державы россійскои або на поселене въ Сибіри на выпадокъ поворогу засудили варшавски суды: священика Альфонса Николая Краєвского лѣтъ 49, Альфреда Ґайзлера лѣтъ 32, Жигмонта Атанасія Ґаварецкого лѣтъ 62 и I. Ситовского лѣтъ 30.

Всячина.

— **Правдиве геройство.** Въ однôмъ шпитали парискôмъ заявивъ лѣкарь, що для уратованя житя однои дитины потрѣбно конче зразку свѣжо выкроєного тѣла зô здорового чоловѣка. Зъ десять сестеръ Милосердія, що тамъ доглядали хорыхъ — всѣ десять жертвували себе на тую цѣль. Коли лѣкарь выбравъ найздоровѣйшу зъ нихъ, всѣ прочй завидували ѣй, якъ завидують святй, а сестра Кекилія простягнула зъ вдоволенємъ своє голе рамя лѣкареви пôдъ нôжь. Въ часѣ своеи курации запытувалась лѣкаря лишь про здоровлє дитины, а коли лѣкарь упевнивъ, що дитина подужає, она споглянула зъ вдоволенємъ и вдячностію на розпятого Спасителя, котрый зъ любови до всѣхъ давъ себе навѣть прибити на хрестѣ.

— **Русинови и ворона украде волы.** Американьска ґазета „Руске Слово“ подає такій цѣкавый выпадокъ: Недавно продавъ одenъ зъ нашихъ Русинôвъ пару хорошихъ быкôвъ за 200 долярôвъ и мавъ тотй грошй выслати жѣнцѣ до старого краю; грошѣ сховавъ въ капшукъ, та пôйшовъ косити конюшину. А що сонце пригрѣло, тожь и роздягнувъ ся и капшукъ зъ грошми положивъ на покосѣ. Ворона надлетѣла, вхопила капчукъ и зникла безъ слѣду.

— **Цѣлый вѣкъ,** бо 60 лѣтъ у вязници, т. є. тôлько, кôлько жиє звычайный собѣ чоловѣкъ, пересидѣвъ ватажко розбôйникôвъ въ неаполітаньскôй вязници. Ще 14-лѣтнымъ хлопцемъ, Ноккія, (такъ звавъ ся той ватажко), убивъ въ своѣмъ мѣстѣ бурмістра и єго брата, а потôмъ утѣкъ и приставъ до розбôйникôвъ, де мимо свого молодого вѣку ставъ ватажкомъ. Черезъ 9 лѣтъ бувъ пострахомъ середнои Италіи, ажь черезъ зраду своеи любовницѣ попавъ въ руки папскихъ жандармôвъ. Завдяки протекціи священика Орсініого, котрому урятувавъ житє, замѣнили єму кару смерти на вѣчну вязницю. У вязници убивъ капеляна и голяра, потôмъ устаткувавъ ся и живъ порядно, ажь теперь, 83 лѣтного старця, выпустили єго на волю. Самъ оповѣдавъ, що пôдчасъ розбоѣвъ зрабувавъ бôльше, якъ міліонъ лірôвъ.

† Посмертнй вѣсти.

Єлисавета зъ Загайкевичѣвъ Стрыйска, жена померщого дня 5 нов. ст. червня о. Ив. Стрыйского, приходника въ Топорôвцяхъ, упокоилась на другій день по смерти мужа въ 74 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Господарство, промыслъ и торговля.

Кукôль и королиця.

— **Кукôль** (Agrostema githago), росте яко хопта въ озиминѣ. Вôнъ розмножує ся дуже скоро, бо выдає дуже богато насѣня — зъ одного зерна уродить ся 200 зеренъ насѣня. Кукôль есть ростиною ѣдовитою, и навѣть худобина, єсли єго за много споживе, може згинути середъ корчѣвъ и страшныхъ мукъ. Курка, котрôй дано 1 дека спорошкованого кукôлю, згибла до 6 годинъ, великій и дужій песъ, котрому додано до стравы $1 \frac{1}{2}$ дека такого кукôлю, згибъ до добы. Неразъ можна зауважати и у худобы обявы затроєня кукôлемъ, а телятамъ кукôль шкодить найбôльше. Въ послѣдѣ збôжа, занечищеного кукôлемъ, єсть єго звычайно дуже много. Длятого треба зъ послѣдомъ дуже уважно обходити ся, коли годуємо нимъ худобу. Ще бôльше якъ худобѣ, шкодить кукôль чоловѣкови. Не даромъ каже ся: „Де єсть кукôль, тамъ хлѣбови спокôй“. Щобы выгубити кукôль, нема иншои рады, якъ лишь сѣяти чисте насѣнє. Такожь мусимо кождои весны при поленю озимины, старанно вытягати кождый кукôль.

— **Королиця** (Chrysanthenum segetum) Wucherblume, єсть такожь дуже немилою хоптою. Єсть то ростина однолѣтна и розмножує ся зъ насѣня. А розмножує ся нечувано скоро. Зъ одного зернятка може уродити ся 20 до 50 головокъ цвѣтовыхъ (подбныхъ до цвѣту румянку), а въ тыхъ буде до 12 тысячѣвъ зеренъ насѣня. До того насѣня королицѣ єсть досыть дрôбоньке, подовговате и легко можна єго не добачити. Королиця розрастає ся незвычайно буйно, неразъ дорôвнує своимъ зростомъ житови, а въ однôмъ корчи знаходимо 20 и бôльше былъ грубыхъ и здеревѣлыхъ. Королиця розмножує ся найбôльше черезъ обôрникъ, бо нестравлене худобиною насѣнє вывозить ся зъ обôрникомъ на поле. Такожь высѣває ся насѣнє королицѣ на нивѣ пôдчасъ жнивъ, а дуже часто засѣвають недбалй ґазды ту хопту разомъ зô збôжемъ насѣннымъ. Щобы вôдъ збôжа тоту хопту вôддѣлити, досыть єсть старанно перечинити збôже на решетѣ. Скоро покаже ся на нивѣ въ збôжу такъ много королицѣ, що ѣи ажь выполоти не можна, тогды найлучше все цѣлу ниву завчасу скосити, поки ще королиця не надто здеревѣла и годувати тою пашею, таки зеленою, худобу.

— **Станъ засѣвôвъ,** помимо ненастанныхъ дощѣвъ, въ минувшôмъ тыждни, ще доста надѣйный. Пшениця цвите, подекуды дуже буйна, а въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ полудневого Подôля показалась ржа. Жито слабше; дощѣ, що лили черезъ весь майже часъ якъ цвило, пошкодили єму. Стебло, правда, буйне, але доброго зерна годѣ сподѣватись. Рѣпакъ уйде, а засѣвы ярй и рослины окоповй добрй. Зъ лукъ и конюшины будуть добрй накосы; въ деякихъ сторонахъ вже и почали ихъ косити. Міністеріяльне справозданє зъ дня 10 червня зачисляє Галичину, Австрію низшу, всхôдный Шлєскъ и полудневу Моравію пôдъ взглядомъ доста надѣйного стану засѣвôвъ, — до краѣвъ выняткотвыхъ.

Въ Угорщинѣ, якъ повѣдомляють, послѣднй два тыжднѣ принесли очевидну змѣну въ станѣ засѣвôвъ, и хочь градовй бурѣ межи 5 а 10 с. м. знищили въ деякихъ околицяхъ засѣвы, однакъ загальный станъ и выгляды на збôрку суть добрй. Пшениця цвите, хочь декуды такожь показала ся ржа. Ячмѣнь такожь въ цвѣтѣ, ярый потерпѣвъ вôдъ овадôвъ, овесъ псує мушка, впрочôмъ бувъ бы нѣчого. Межи Тисою а Марошемъ розпочавъ ся подекуды збôръ рѣпаку, котрый, беручи пересѣчно, є ледви середный. Бульбы мѣрнй. — Въ Анґліи и Франціи засѣвы слабй, Нѣмеччина такожь нарѣкає; за те зъ Америки надходять що разъ лѣпшй новины про станъ засѣвôвъ въ Америцѣ, де сподѣвають ся доброго полѣтку.

Торгъ збôжемъ.

25 червня	Львôвъ	Терно-поль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	9·— 10·40	9·— 10·—	9·— 9 85	9·50 11·—
Жито	7·——7 30	6·80—7·—	6·75—6·90	7·——7·50
Ячмѣнь	7·——7·30	6·— 10·75	5 75—6 50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·80	7·——7·25	6·40 —6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10 —	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13 50	12·—13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	18·—19·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18 — до 19·50 зл.

Овесъ пошукує ся.

Хмель вôдъ —·— до —·— за 56 кильо

ТЕЛЕГРАМЫ.

Рѣка 25 червня. Є. Вел. Цѣсарь оглядавъ вчера анґлійску ескадру и насамперѣдъ при выстрѣлѣ пушокъ и грôмкихъ окликôвъ вступивъ на корабель адміральскій. Опôсля вôдбули ся маневры а по маневрахъ снѣдане, на котрôмъ Єго Вел. Цѣсарь тоастуючи въ честь королевои анґлійскои, зъ котрою вяже Єго щира почесть для неи, дякувавъ за торôчне принятє австрійскои ескадры въ Анґліи, а вôдтакъ пôднѣсъ тоастъ въ честь анґлійскои маринарки. Адміралъ Госкінсъ тоастувавъ въ честь Є. Вел. Цѣсаря. О $7 \frac{1}{2}$ год. выѣхавъ Є. Вел. Цѣсарь зъ Рѣки середъ грому пушокъ анґлійскои ескадры.

Гаґа 25 червня. При выборахъ до парляменту побѣдили ліберали; выбрано: 53 лібералôвъ, 24 католикôвъ, 19 антіреволюційныхъ соціялістôвъ и 2 радикалôвъ. Проводирь клерикалôвъ Нювенгуйсъ перепавъ.

Бѣлградъ 25 червня. По причинѣ звѣстныхъ непокоѣвъ пôдчасъ выдалюваня королевои зроблено теперь процесъ 17 особамъ, по найбôльшой части найвиднѣйшимъ поступовцямъ за бунтъ и нарушене публичного спокою. Кôлька особъ мають бути ще арештованй.

Петербургъ 25 червня. Вел. кн. Михаила Михайловича поставлено пôдъ кураталю, а завѣдательство єго маєтку вôддано єго батькови и братови Юрію.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовômъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовômъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитî средства до консервованя зубôвъ и яселъ о удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именни **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожъ и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а такожъ забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апопльексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялиста приватныи и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якî менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Льеопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣемъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровî, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Брониславъ **Виткевичь,** аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, діеты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народнôй Часописи“ ваше оповѣщене о **„Реґуляторѣ“.** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучнôсть, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТÔРА“ а за решту, єслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанемъ:

Антоній Севиньскій,

учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Груднî зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНИЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій курацiйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ 3/4 літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає выпробованî и за скуточнî узнанî

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитî въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожъ въ початкахъ хоробы радикально убиваючи бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякî, хотьбы застарѣлî зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшî слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнî терпѣня, якî выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгî лѣта треваючî болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятî, по ныжертю кôлькохъ фляшокъ **„Excelsior“**-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ єи ôдгомономъ най будуть тî слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.